

PRINCEZNY TO MAJÍ TĚŽKÉ

JINDŘICH MALŠÍNSKÝ

JINDŘICH MALŠÍNSKÝ

verše ALOIS KOLÁŘ

*PRINCEZNY
TO MAJÍ TĚŽKÉ*

aneb POHÁDKY PRO ANIČKU

2015

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena
nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele práv.

Jindřich Malšínský / Alois Kolář

PRINCEZNY TO MAJÍ TĚŽKÉ

Sazba a obálka: Dušan Žárský
V elektronické podobě první vydání
Vydal Dušan Žárský – ŽÁR, www.zar.cz
v roce 2015

ISBN: 978-80-86725-54-3

Věnováno Aničce Míkové

Pohádka je realita ozdobená fantazií.

Jindřich Malšínský

Pohádky jsou poklad. Vyprávění pohádek nenahradíš penězi, plnou ledničkou dobrot ani vytouženou hračkou. Mluvené slovo blízké osoby, obvykle maminky či babičky, je nezastupitelné. Jenže v dnešní uspěchané době není na to čas. Potom se nesmíte divit, že dítě má malou slovní zásobu, je ochuzeno o city, události kolem sebe jen registruje, aniž by o nich uvažovalo.

Mám rád pohádky bez násilí. Toho si člověk v životě užije ažaž. Pohádky v této knížce jsou laskavé a jsou doplněny básničkami mého přítele Aloise Koláře, na které vlastní text navazuje. Poprvé v české literatuře pro děti předškolního věku dochází k symbióze dětské poezie a prózy. Čas věnovaný Vašemu dítěti se Vám mnohonásobně vrátí.

Jindřich Malšínský

člen Obce spisovatelů České republiky

POHÁDKA 8

JAK PRINCEZNĚ NAROSTLY ROHY

*Zpívalo se v dávných časech
a zpívá se dodnes.
Jen lidové písničky nám
vítr někam odnes.*

*Těch soutěží v televizi
je snad celá kopa.
Po národní písničce však
nikde ani stopa.*

*Vypadá to, že se s nimi
rozloučíme navždycky.
Svět ovládla nová móda:
zpívá se jen anglicky.*

*Ještě že nám děti chodí
do mateřské školky.
Tam zpívají české písně
jak kluci, tak holky.*

Tam kdesi za horami bylo království a v něm vládl král Božek z Božkova s královnou Madlenkou ze Štěpánovic.

Před lety si mladý kralevic usmyslel, že se ožení. Navzdory svým rodičům odmítl si vzít nafintěné, protivné, namyšlené a hloupé princezny a vydal se hledat dívku svého srdce mezi prostými lidmi.

Bylo horko k zalknutí a mladý Božek se zastavil u hospody, kde vyhrávala muzika. Mládenci na parketu vytáčeli děvčata a staří ve stínu lípy klábosili o všem možném i nemožném.

Kralevic se usadil na lavici a pozoroval děvčata v krojích, která se smála a pokukovala po mládencích. Jedna z nich mu padla do oka a když muzikanti spustili polku, neváhal a požádal ji o tanec. Madlenka tančila jako víla, usmívala se a povídala a povídala, a protože se jí neznámý mládenec líbil, tak si domluvili schůzku. Potom druhou a třetí a nakonec z toho byla, k velkému překvapení krásné nevěsty, královská svatba.

Do roka Madlenka porodila dvojčata, rozkošné holčičky Marušku a Kordulu. Od malička první princeznička se usmívala a od božího rána ji provázela písnička. Kordula byla hádavá, zlá a závistivá. Na procházce v zámeckém parku Maruška trhala kvítí a přitom si zpívala:

*Pletla v kytku rozmarýnku devatero divný květ,
A kvítí házela do potůčku, aby plulo v širý svět.*

Kde se vzal tu se vzal na louce stařeček: „Ty hezky zpíváš a pročpak ty se mračíš.“ Obrátil se na Kordulu a chtěl ji pohladit.

„Jdi si svou cestou, dědku. Vypadáš, jak starý kozel, chybí ti jen rohy a mohl bys jít strašit malé děti.“

„Říkáš rohy?“ Zeptal se stařec. „Nechtěla bys mi pomáhat?“

„To zrovna!“ Řekla Kordula a otočila se k němu zády.

„A ty tady nekrákorej, kdo to má pořád poslouchat!“ Obořila se na Marušku. Ta přestala zpívat a smutně se podívala na Kordulu:

„Pane bože, sestřičko, tobě rostou na čele rohy!“

„Co to blábolíš, zbláznila ses?“ Přesto si sáhla na čelo a opravdu nahmatala růžky.

„To ten dědek sakramentskej!“ A růžky na čele opět povyrostly. Zlobila se na služebnou, že polévka je horká, podruhé studená, květiny ve váze příliš voní, ptáci nevědí, kdy s tím věčným pištěním přestat a najednou měla rohy jako koza. S pláčem se vrhla mamince do náručí a prosila o radu.

„Jen mě, dcerko, s těmi růžky nevypíchni oko,“ bránila se matka a přidala radu. „Růžky ti narostly proto, že jsi byla zlá, hádavá a sobecká, možná ti zmizí, když budeš ke všem laskavá a vlídná, místo zlých slov a nadávek se usměješ, pochválíš a pohladíš.“

Maruška v kuchyni loupala brambory a při práci si notovala:

*Však nám tak nebude, až se oženíme,
však nám tak nebude, až se vdáme.*

„Maruško, ty hezky zpíváš.“ Pochválila sestru a hned nato zase chválila služebnou, jak jí to sluší a jaké krásné a voňavé květiny jsou na stole ve váze. Na nádvoří rozdávala chudým dětem koláčky, ptáčkům sypala zrní a když v zámeckém parku potkala dědečka, šibalsky se na něj usmála a pravila: „Dědečku, děkuji ti, že jsi mě naučil dívat se na svět jinýma očima, rozdávat kolem sebe radost, pohodu a pomáhat všem, kteří pomoc potřebují.“

„Kordulko, vidím, že jsem v tobě našel skutečnou pomocnici a také já ti za to děkuji.“

Doma se matka nestačila divit, když se podívala na svou dceru. Kozí růžky tak jak se objevily, tak zase zmizely.

Všechny tři ženy si padly do náruče, líbaly se a radovaly, a od té doby se všichni na sebe jen usmívali.

JINDŘICH MALŠÍNSKÝ

Narozen 22. února 1932 v Hradci Králové

Původní jménem Jindřich R. F. Červíček. Narodil se v rodině vojenského hudebníka Jaroslava Červíčka, nejmladšího syna principála známé české kočovné divadelní společnosti doby obrozenecké Ondřeje Červíčka, který hrával divadlo s Josefem Kajetánem Tylem.

Po přestěhování do Jindřichova Hradce působil celý život jako učitel na Českokrumlovsku, v posledních dvaceti letech ve funkci ředitele školy v Horní Plané.

V roce 1977 byl vyznamenán ministrem kultury ČSR titulem „Vzorný pracovník kultury“, v roce 2012 byl přijat do Obce spisovatelů České republiky.

PŘEHLED LITERÁRNÍ ČINNOSTI

Knihy pro děti (s básněmi Aloise Koláře):

O VÍLE KRISTÝNCE

O VÍLE KRISTÝNCE A DUHOVÉM PRINCI

ABECEDA TO JE VĚDA

LASKAVÉ POHÁDKY Z 21. STOLETÍ

O KOČIČÍM MŇOUKÁNÍ

PRINCEZNY TO MAJÍ TĚŽKÉ

Knihy pro dospělé:

KOHO V NOCI NEPOTKÁTE – povídky

KAŽDEJ JSME NĚJAKEJ – fejetony, s básněmi Aloise Koláře

JAK JSEM TO VIDĚL JÁ – CV

JULIE, KDE MÁŠ ROMEA? – román
ZPACKANÉ REPORTÁŽE
VE STÍNU MAGNOLÍ – vzpomínky na studijní léta
PRINCIPÁL – generační román
A-FÓR-ISMY – společně s A. J. Kolářem
POHLED Z OČÍ DO OČÍ – výběr z díla, 2015
CITÁTY A CINTÁTY
NA KŘÍDLECH ANDĚLŮ – rozepsaný román

ALOIS KOLÁŘ
se narodil 28. února 1932
v Drahoňově u Kamenice nad Lipou

Po maturitě na gymnáziu v Jindřichově Hradci pracoval na statku svého otce. Pro kulacký původ nesměl studovat na vysoké škole. V letech 1953–1955 fáral jako příslušník PTP v kladenských dolech. Po vystěhování rodiny pracoval ve stavebnictví v Kladně, koncem 60. let pak jako programátor v SONP Kladno.

V roce 1981 se mu splnilo životní přání, stal se učitelem průmyslové školy a tuto práci vykonával až do důchodu.

*Pokud se Vám líbily pohádky
o princeznách, můžeme Vám nabídnout
ještě další dvě pohádkové e-knihy
Jindřicha Malšínského
s básněmi Aloise Koláře.*

O VÍLE KRISTÝNCE

*O VÍLE KRISTÝNCE
A DUHOVÉM PRINCI*

Odřazy na prodejce najdete na www.zar.cz